

1. Wat een ruw antwoord van Jezus! Of...

Vindt u dat nou niet een heel hard en vreemd antwoord, dat Jezus geeft? Als die boodschapper bij Hem komt, en zegt: 'Uw moeder is daar, en Uw broers, ze willen U graag spreken!', dat Jezus dan zegt: 'Wie is Mijn moeder en wie zijn Mijn broers? Ziedaar mijn moeder en mijn broers!' Het lijkt wel alsof Jezus Zich schaamt voor Zijn familie! Zo van: 'Mijn moeder? Mijn broers? Die ken Ik niet!' Je zou zelfs nog een stap verder kunnen gaan, en zeggen: 'Is dit niet een beetje sectarisch? In die sectes, daar zeggen we ook: Verbreek de contacten met je familie, want voortaan zijn wij je familie.' Wat moeten wij met dit antwoord van Jezus? En dan nota bene ook nog in een doopdienst! Is dit nou zo'n feestelijk stukje?

Nou, laten we er eens even wat nauwkeuriger naar kijken. Want die eerste indruk, die kán natuurlijk niet juist zijn. Zo kennen we de Here Jezus toch helemaal niet? Hij was er totaal de Mens niet naar om botweg Zijn familie af te wijzen. En over Zijn jeugd schrijft Lukas: 'Jezus was Zijn ouders onderdanig, en Hij nam toe in genade bij God en bij de mensen.' Jezus kende als geen ander de geboden, dus óók dat gebod: 'Eert uw vader en uw moeder.' En als er nu Eén was die trouw de wegen van Gods wet bewandelde, dan was het Jezus wel.

Er moet hier dus wat anders aan de hand zijn! Jezus is niet bot of ruw, maar wat bedoelt Hij dan?

2. Jezus is bezig met Zijn reddingswerk, en zelfs familieverplichtingen zijn daaraan ondergeschikt

Maria en de broers van Jezus willen Hem spreken. In het volgende hoofdstuk, hoofdstuk 13: 55, vertelt Mattheüs hoe die broers heten. Hij noemt daar vier broers, zonen van Jozef en Maria, geboren ná Jezus: Jakobus, Jozef, Judas en Simon. Die broers van Jezus, dat zijn nu niet, om zo te zeggen, Zijn grootste fans, Zijn trouwste volgelingen. Ze reageren een beetje cynisch op Jezus, spottend. In Johannes 7 wordt ons verteld, dat Jezus nog even wacht met een reis naar Jeruzalem, om naar het Loofhuttenfeest te gaan. En dan spotten Zijn broers: 'Je wilt toch zo graag op de voorgrond treden, en de aandacht trekken? Nou, waarom verstop Je Jezelf dan?'

Waarover Maria en die broers in dít geval met Jezus willen praten, dat vertelt Mattheüs niet. Ze willen Hem spraken, dat is duidelijk. En door die grote mensenmassa, om Jezus heen, kunnen ze Hem niet bereiken. Vandaar dat ze er iemand op uit sturen.

En stél nu eens dat Jezus had gezegd: 'Oké, Ik ga mee. Ik kom eraan!' Wat was er dan gebeurd?

Dan had Hij ten eerste al die mensen in de steek gelaten. Jezus was bezig om hen onderwijs te geven. Hij was bezig mensen te winnen voor God. Hij was bezig mensen de weg te wijzen naar het eeuwige leven. Jezus was bezig om mensen te redden, te redden van de verlorenheid van een leven zonder God, te redden van een eeuwige afgrond. Dáárvoor was Hij op aarde gekomen! Precies met dit doel! En dan zou Hij nu zeggen: 'U wilt Mij wel excuseren, Mijn moeder staat er en Mijn broers.' Voelt u wel, dat dat helemaal niet kán? Als je nou een zoon, hebt die hartchirurg geworden is, en die bezig is met een open-hart-operatie, dan kun je toch niet zeggen: 'Joh, ik wil je nú even spreken!' Zelfs als moeder, of als broer moet je dan leren om een stap terug te doen. Als Jezus was ingegaan op deze vraag, dan had Hij laten zien dat Zijn missie op aarde niet echt van levensbelang was. Dat die mensen morgen óók nog wel over God konden horen. Jezus laat hier heel duidelijk zien: 'Ik ben in de wereld gekomen om mensen te redden, en niemand mag Mij daarvan afhouden, van die opdracht, want het is een zaak op leven en dood!'

Begrijpt u dat het óók naar Maria en naar Zijn broers een hele verkeerd signaal zou zijn geweest, om op hun vraag in te gaan? Die broers námen Hem al niet serieus! En als Jezus Zelf dan ook Zijn opdracht niet op nummer één zou zetten, dan zouden nooit tot geloof in Hem komen. Jezus laat het zien, aan de mensen en aan Zijn familie: 'Het aller-, aller-, allerbelangrijkste in het leven, wat is dat? Dat is de wil te doen van je hemelse Vader! Dáár komt het op aan! En zélf familieverplichtingen en familieverhoudingen zijn daaraan ondergeschikt!'

3. Door Zijn reddingswerk heeft Jezus ook Zijn eigen familieleden binnengebracht in Gods gezin

Dat Jezus dat hier zó duidelijk en zó radicaal stelt, dat heeft óók Zijn moeder, en óók Zijn broers, uiteindelijk wel enorm geholpen. Want ook zij moesten leren om Jezus niet te zien als hun zoon, of als hun broer, maar als hun Heer, en als hun Koning. Ook zij moesten leren dat aardse familiebanden ondergeschikt zijn aan de familiebanden in Gods Koninkrijk. En weet u wat zo mooi is? Maria heeft haar Zoon geëerd. Zij werd een belangrijke spil in de christelijk gemeente. En die broers zijn inderdaad tot geloof in Jezus gekomen. Van twee van die broers staat een brief in de Bijbel. Ze werden heel belangrijke steunpilaren in de vroege kerk. Jacobus, de oudste van de vier, heeft een brief geschreven. In de gemeente werd Jacobus altijd genoemd: 'de broeder des Heren', de 'broer van de Heer', maar weet u hoe hij zichzelf noemt, in Jacobus 1: 1? 'Jacobus, een dienstknecht van God, en van de Heer Jezus Christus.' Vindt u dat niet ontroerend? Hier, in Mattheüs 12, staat Jakobus nog op zijn strepen, met Maria en de andere broers. 'Ga hem eens halen, wij willen met Hem praten!' Maar Jakobus leert te knielen. Te knielen voor Zijn Broer, die Zijn Koning geworden is: 'een dienstknecht van God en van de Heer Jezus Christus'. En de derde broer, Judas, heeft ook een brief geschreven. En hoe noemt Judas zich? Judas, vers 1: 'Judas, een dienstknecht van Jezus Christus en een broer van Jacobus.' Weer datzelfde.

4. Er is een hemelse familieband, die boven de aardse familieband uitstijgt

Aardse familiebanden, ze zijn voor Jezus niet onbelangrijk. Hij heeft zelfs aan het kruis nog Zijn liefde voor Zijn moeder laten zien, en gevraagd aan Johannes om voor haar te zorgen. Maar Jezus laat zien dat er een andere familieband is, die boven die aardse familieband uitstijgt. Dat is de familie van mensen, die de wil doen van Zijn Vader, die in de hemelen is. Dat is dus een hemelse familie. En dáárvoor is Jezus op aarde gekomen, om mensen in die familie binnen te brengen, om mensen in de kring te trekken van het gezin van God. Daarvoor heeft Hij Zijn leven gegeven aan het kruis. Want Hij wilde niet dat de zonde en het kwaad scheiding zouden brengen tussen God en mensen. Hij heeft het lijden gedragen,

om alle obstakels weg te nemen, om de straf voor onze zonden te dragen, en om ons zo weer met die hemelse Vader te verbinden. Door Hém zijn wij welkom in dat hemelse gezin, in Gods gezin!

In dat gezin heeft de één niet een streepje vóór op de ander. Zélf Maria, die begenadigde Maria, en zelfs de broers van Jezus, ze staan niet dichter bij God dan wij! U en ik, wij mogen in die hémelse familie net zo nauw met God verbonden zijn als zij!

5. Dopen betekent: erkennen dat je kind allereerst Góds kind is

En toen daarnet die drie kinderen werden gedoopt, toen zei Jezus als het ware: 'Ook jullie zijn welkom in Gods gezin! Ik wil jullie oudste Broer zijn! Ik gaf Mijn leven ook voor jullie! Geloof in Mij, leg je leven in Mijn hand, en je zult gered zijn!' Jullie zijn de ouders van die drie kleine kinderen. De natuurlijke ouders, de aardse ouders. En dat is een geweldig geschenk. Met elkaar mogen we bidden en hopen dat jullie levenslang met jullie kinderen een intense en hartelijke verbondenheid mogen hebben, in liefde en harmonie. Maar door je kind te laten dopen, hebben jullie laten blijken dat er iets is, dat nóg belangrijker is dan jullie aardse familieband, en dat is de hemelse familieband. Dopen betekent in zekere zin ook: je kind afstaan, afstaan aan God, en zeggen: 'Here God, ons kind is in de eerste plaats uw kind'.

Toen ik theologie studeerde, heb ik een keer een jonge man geïnterviewd, die uit een niet-christelijke achtergrond kwam, maar in zijn studietijd bewust christen was geworden. Hij was nooit gedoopt en heeft zich toen laten dopen in een Baptistengemeente. Hij had een mooi wit doopkleed aan, en ging daar kopje onder. In de doopdienst was ook zijn moeder aanwezig. Zijn moeder, zelf niet gelovig, en toch: onder de indruk van wat ze zag gebeuren in het leven van haar zoon. Die moeder schreef naar aanleiding van die dienst een prachtig gedicht. In het Gronings. Ik kan het u niet goed voorlezen, maar Jannie Meendering komt uit Groningen, en zij zal het nu voorlezen.

Deup, 29 april 1990

len zuuver wit
stait hai doar kloar,
zo rusteg, deurhen blied.
En om hom tou zingt haile kerk.
Nog eevm, en 't is zo wied.

Touglieks vuil 'k bliedschap en verdrait.
'k Heb wonnen, moar ook verloren.
'k Mout dailen; mien zeun
is nou Zien zeun,
vandoag vanneis geboren!

Aafke '90

Doop, 29 april 1990

In zuiver wit
staat hij daar klaar,
zo rustig, helemaal blij.
En om hem heen zingt de hele kerk.
Nog even, en het is zo ver.

Tegelijk voel ik blijdschap en verdriet.
Ik heb gewonnen, maar ook verloren.
Ik moet delen, mijn zoon
is nu Zijn zoon,
vandaag opnieuw geboren!

Aafke '90

Ja, dat is het! 'Mijn zoon is nu Zijn Zoon, mijn dochter is nu Zijn dochter, vandaag opnieuw geboren.'

Voor Aafke, de dichteres, geeft dat een dubbel gevoel: 'Tegelijk voel ik blijdschap en verdriet. Ik heb gewonnen, maar ook verloren.' En vroeg of laat voelt elke ouder iets van verdriet. Als je los moet laten. Als je ontdekt dat je kinderen niet je eigendom zijn, dat je niet over ze kunt beschikken.

6. Heerlijk, als je je natuurlijke familielid loslaat, en terugkrijgt als een familielid in Gods gezin!

Maar wat Aafke toen nog niet had ontdekt (en misschien heeft ze het wel ontdekt sinds die tijd, dat weet ik niet), dat is dit: als je je kind loslaat in de handen van God, dan geeft dat een ongekende vreugde, en een geweldige rust. Niets is zo mooi, als wanneer je zoon wordt tot je broeder, je broeder in Christus. Of wanneer je dochter wordt tot je zuster.

Trouwens ook andersom: wanneer je vader je broeder wordt, of je moeder je zuster. Die hemelse familieband, dat is het doel van ons bestaan! Daarom mag onze hele opvoeding, en die hele begeleiding naar de volwassenheid, dáárop gericht zijn: dat onze kinderen de wil mogen leren doen van onze hemelse Vader. Dat onze kinderen onze broeders en zusters worden. Lid van de hemelse familie.

In die hemelse familie, daar zijn alle wonden uit onze aardse familiebanden geheeld. En wat zijn er een wonden! Aardse familiebanden, wat zijn ze vaak onvolkomen, en wat zijn ze vaak pijnlijk. Wat zijn er geen scheuren in families, door allerlei conflicten. Wat is er geen lijden, doordat de dood scheiding heeft gemaakt. Wat is er geen stil verdriet door een onvervuld verlangen om kinderen te krijgen. Aardse familiebanden, ze zijn ongelooflijk waardevol, maar ook zo vaak onvolkomen.

Vandaag zegt de HERE: 'Mijn kind, je bent welkom in Mijn gezin. Christus heeft door Zijn dood en opstanding ook jou daarin een plaats gegeven. Mijn gezin, dat zijn al Mijn kinderen, op aarde en in de hemel samen. Mijn gezin, daarin zijn geen scheuren meer, en geen breuken. In mijn gezin is altijd blijdschap!'

Gemeente, of je nu jong bent, of u bent oud: u bent van harte welkom in het gezin van God!

Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl